

ת"פ 37581/06/19 - מדינת ישראל נגד יוסף ח'טיב

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 37581-06-19 מדינת ישראל נ' ח'טיב(עציר)

בפני	כבוד השופטת ג'ני טנוס
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יוסף ח'טיב (עציר)

החלטה

החלטה זו נסבה על בקשת המאשימה לחלט מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם וסכום כסף בסך של 4,950 ₪ אשר נתפסו אגב מעצרו של הנאשם.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו מספר אישומים בעבירות סחר בסמים וקשירת קשר לביצוע פשע וביום 20/11/19 הורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו ונגזר דינו בהתאם להסדר הטיעון שהושג בין הצדדים.

במועד הנ"ל נקבע כי בקשת החילוט תידון במועד מאוחר יותר והדיון בעניין זה התקיים היום.

בדיון אשר התקיים בפניי עתר ב"כ המאשימה לחילוט התפוסים, כאשר לגבי הטלפון הנייד, בקשתו הייתה לחלטו או להורות על השמדתו משום ששימש את הנאשם לביצוע העבירה.

לעומת זאת, הסניגור התנגד לחילוט התפוסים. בהתייחס לנייד, הסניגור טען כי בתי המשפט לא נוהגים להורות על חילוט טלפונים, ואילו לגבי הכספים טען שאין לומר כי מדובר בכספים שהושגו בעקבות סחר בסמים ובפרט כי עסקאות הסמים שפורטו בכתב האישום הם סכומים קטנים מאוד שאינם מגיעים לסכום שנתפס.

לאחר ששקלתי טענות הצדדים נחה דעתי להיעתר לבקשת ב"כ המאשימה.

בהתייחס לכספים - מדובר בכספים שנתפסו בביתו של הנאשם, ועל אף שמדובר בסכום גבוה בהרבה מסכום עסקאות הסמים בהן הורשע, הנאשם לא סיפק הסבר המניח את הדעת לגבי מקור הכספים ולא הציג כל ראיה, אף לא בדיון היום, כי הרוויח את הכסף בצורה חוקית. גם בני משפחת הנאשם שמתגוררים באותו בית לא הגישו כל הקשה להשבת הכספים לידיהם, ללמדנו כי אין הם טוענים לזכות בכספים אלה.

לאור כך אני מורה על חילוט סך של 4,950 ₪ לטובת המדינה.

לגבי הטלפון הנייד - בכתב האישום עתרה המאשימה לחילוט הכספים בלבד, ללא כל התייחסות לחילוט הנייד. לפיכך, אין מקום להורות על חילוטו מכוח פקודת הסמים המסוכנים. יחד עם זאת, ומכוח סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט-1969, אליו הפנתה המאשימה בכתב האישום, בית המשפט רשאי להורות על חילוט בין בגזר הדין ובין על פי בקשה מטעם תובע. לפיכך, אין מניעה לדון בבקשה אשר מתייחסת לנייד גם לאחר מתן גזר הדין ועל אף שהדבר לא צוין בכתב האישום. בהקשר זה אוסיף כי ב"כ הנאשם לא העלה טענה כלשהי לעניין זה.

לגופו של עניין, אין חולק כי הנייד שימש את הנאשם לביצוע העבירות שבכתב האישום, מדובר בשימוש עיקרי לביצוע העבירה ולא בשימוש טפל, ודי בכך כדי להצדיק את חילוטו.

לסיום, טענת ב"כ הנאשם כי בתי המשפט לא נוהגים לחלט טלפונים ניידים אינה עומדת במבחן המציאות.

אשר על כן, אני מקבלת את הבקשה במלואה ומורה על חילוט הכספים והטלפון הנייד של הנאשם, כמבוקש.

במקביל להחלטתי בדבר חילוט הטלפון הנייד של הנאשם, ומכוח סמכותי לפי החוק הנ"ל, אני מתירה למאשימה להשמידו ככל שתבחר שלא לחלט אותו והדבר ייעשה לפי שיקול דעתה.

המזכירות תמציא עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח כסלו תש"פ, 16 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.